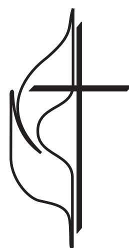
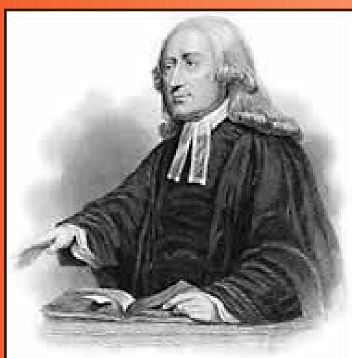
Nr. 1 (108) Jaanuar-veebruar-märts 2013

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

John Wesley JUTLUS “Uuestisünni tunnusmärgid”

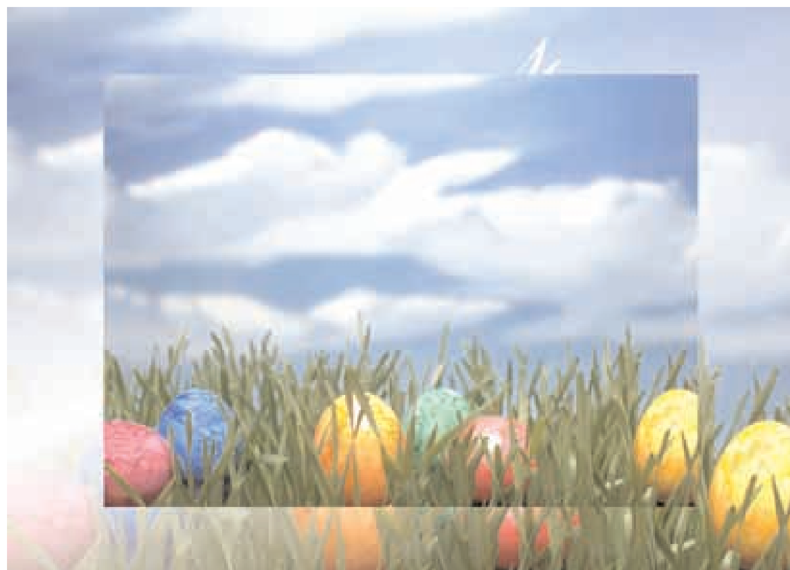
Pühapäevakoolide TEGEMISED

Eesti NOORTEJUHI aasta Saksamaal

GRUPITÖÖST läbi isikliku prisma

Meie missioon ETIOOPIAS

JOHN WESLEY
ALDERSGATE'I KOGEMUS – 275

Metodisti kiriku ajaloo lahutamatu osa on John Wesley ja tema tegevus 18. sajandi Inglismaal.

Kui John Wesley 28. (vkj 17.) juunil 1703 sündis, olid meie kandis juba peetud Põhjasõja esimesed lahingud ning tsaar Peeter asutas Vene riigi jaoks Neeva jõe soistele suudmealadele uue pealinna Peterburi. Pariisis suri tol aastal Prantsuse kirjanik Charles Perrault, kes on maailma kultuurilukku jätnud niisugused tuntud muinaslood nagu “Punamütsike”, “Tuhkatriinu” ja “Saabastega kass”.

Kui John Wesley 2. märtsil 1791. aastal suri, oli Prantsusmaal juba mitmendat aastat lõõmamas suur revolutsioon ning peagi nägid ilmavalgust niisugused mehed nagu Ameerika leiutaja Samuel Morse ja Briti teadlane Michael Faraday.

Kui John Wesley oli neljane, ühendati Inglismaa ja Šotimaa Suurbritannia kuningriigiks, kümme aastat pärast John Wesley surma sündis Briti saartel Suurbritannia ja Iirimaa Ühendkuningriik.

Sellised ajaloodaatumid raamivad John Wesley eluaega. Aga milline mees oli John Wesley ise, kuidas elas ja mida mõtles? Kuidas suutis just tema tuhanded inimesed jumalasõna kuulama ja uurima koguda? Küllap tuleb tunnistada, et ega meie siin Maarjamaal John Wesleyst just üleliia palju ei tea. Loodetavasti aitavad seda lünka veidikenegi täita John Wesley jutlused, mida tänavusel, Aldersgate’i kogemuse 275. aastapäeva aastal avaldada tahame.

Nagu on kirjutanud John Wesley kaasmaalane Frederik W. Faber meiegi lauluraamatusse (laul 231) jõudnud laulusalmis:

Veel elad, vanemate usk!
Ei vanglad, mõõk sind võita saand;
ja igaüks nüüd rõõmustab,
kel hingevaraks oled saand.

KÄRT JÄNES-KAPP

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL

Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel

Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel

Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (108) 2013
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel:
2013. aasta märtsi algul tähistas Tallinna kogudus 91. sünnipäeva. Foto: Koduteel

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)
LasteLaegas ja lastetöö uudised: Egle Hollman
NoorteNurk: Lemme Aulis

Seesmise inimese pidevast uuenemisest

Kristus on üles tõusnud! Ta on tõesti üles tõusnud! Meie usk rajaneb just sellele tõsiasjale.

Kristuse ülestõusmise läbi on purustatud süütunde, patu ja surma vägi. Kristuse läbi oleme saanud ülestõusmise rahvaks, Jumala kuningriigi kodakondseteks ning taevase valitsuse esindajateks siin maa peal. Püha Vaim teeb meile selle tõe väga reaalseks ning aitab meil elada igapäevaselt Kristuse võidus.

Käesolev aasta on EMK-s jüngerluse ja seesmise uuenemise aasta. Tõeline Kristuse tunnistaja on see, kes igapäevaselt Jeesust järgib. Apostlite tegude raamatust loeme, et Jeesuse nimesse uskujaid ehk jüngreid hakati nimetama kristlasteks. Tänapäeval on sõna kristlane devalveerunud ja mitte kõik end kristlaseks pidavad inimesed ei ole igapäevaselt Jeesust järgimas. Jünger on Jeesuse järgija. Jüngritena oleme kutsutud juurduma Jumala Sõnasse, sirutuma palves Jumala poole nagu taim päikese poole ja laskma esile tulla vilja, mida Jumal meie läbi tahab esile tuua. Selleks vajame pidevat seesmist uuenemist.

Apostel Paulus kirjutab seesmise inimese pidevast uuenemisest kahes kohas. Esimene on kirjas korintlastele, kui ta ütleb, et ehkki meie väline inimene kulub, uueneb seesmine inimene ometi päev-päevalt (2Kr 4:16). Teine on kirjas koloslastele, kus ta tuletab neile meelde, et nad on rõivastunud uude inimesse, kes pidevalt uueneb tunnetama oma Looja näo kohaselt (Kl 3:10).

Pidev uuenemine on kahepoolne protsess: meiepoolne vastutus on hoida end Jumala Sõnas ja Issanda armupäikese paistes ja siis teostub meis Jumala-poolne meid uuendav seesmine kasv. Tänu olgu Jumalale! Jumala Püha Vaimu töö on niivõrd võimas, et kui nüüd meis elab selle Vaim, kes Jeesuse surnuist üles äratas, siis see, kes Kristuse surnuist üles äratas, teeb ka meie surelikud ihud elavaks oma Vaimu läbi, kes meis elab (Rm 8:11). Nõnda on Jumala vägi võimeline isegi meie ihusid puudutama. Tänu olgu Jumalale!

Selleks et Jumala uuendav protsess meis paremini esile saaks tulla, on tarvis end pidevalt õigel kursil hoida. Tuletaksin siinkohal meelde küsimusi, mida piiskop aastakonverentsil küsib neilt, kes valmistuvad vaimuliku ametiks. Osa küsimusi on niivõrd olulised iga Jeesuse jüngri vaimulikuks uuenemiseks, et toon siinkohal mõned üldisemad esile. Küsigem neid küsimusi ikka ja jälle: Kas sul on usk Kristusesse? Kas sa oled teel täiuslikkusele? Kas sa loodad saada täiuslikuks armastuses juba selles elus? Kas sa püüad tõsiselt täiuslikkusele armastuses? Kas sa oled otsustanud pühendada ennast täielikult Jumalale ja Tema tööle? Kas sa tahad pidada kinni järgmistest juhtnööridest: (A) Ole usin. Ära iial seisa jõude. Ära iial tegele tühiasjadega. Ära iial löö aega surnuks tühiasjadega; ära ka kuluta kusagil rohkem aega, kui tingimata vajalik. (B) Ole täpne. Tee kõike õigel ajal. Ja ära paranda meie reegleid, vaid pea neist kinni; mitte oodatava karistuse, vaid südametunnistuse pärast.

Möödunud paastuajal printisin oma Piibli vahele ühe palve, mida palvetan enda pärast ja mida palvetan ka EMK vaimulike pärast. Võid selle palve ka oma Piibli vahele panna ja seda palvet paluda. Usun, et see aitab nii minul kui ka sinul olla käesoleval aastal parem Jeesuse jünger!

Õnnistatud ülestõusmisaega!
Teie vend Kristuses
TAAVI HOLLMAN

Taevane isa!

Ülistan ja austan Sind, Taeva ja Maa Issand, selle eest, kes Sa oled.

Kiidan ja tänan Sind kogu armu ja õnnistuse eest, mida oled lasknud mulle osaks saada Jeesuse Kristuse läbi.

Anna mulle armu olla sel aastal tõeline jünger, võttes aega olla igapäevaselt koos Jeesusega nii palvehetkedes kui ka isiklikus jumalasõna lugemises.

Täida mind oma ligiolu väega mõtlema sellele, mis on ülal, rääkima Sinu sõnu ja teenima jõust, mida Sina mulle annad.

Uuenda minu vaimu, hinge ja anna ihu jõudu ning tervist, et suudaksin käia vääriliselt jüngri kutsumises, olles sinu Kuningriigi teenistuses Kristuse valguse kandjaks ligimestele.

Palun seda Jeesuse nimel!

Aamen!

TEADE

Kui Jumal lubab, koguneme laupäeval, 25. mail 2013 John Wesley mälestuspäevale meenutama John Wesley Aldersgate'i kogemuse 275. aastapäeva!
Koht ja kellaaeg täpsustuvad.

Saateks

Käesolev jutlus on üks nn standardjutlustest – doktrinäärse sisuga jutlustest, mis olid omal ajal metodistidele õpetuslikuks juhtnööriks. John Wesley publitseeris antud jutluse esmakordselt 1748. aastal, seega 265 aastat tagasi. Jutluse teemaks on lahendamata dilemma ristimise uuestisünnitava mõju ja hilisema pühendumise vahel, mis tihtipeale ei tunnista uuestisündinud elust. Seepärast esitab Wesley lugejale küsimuse, kas ta ***praegu*** *on Jumala laps. Kunagi ristitud saamine ei tähenda, et praegu ollakse Jumala laps.*

Nii nagu ta ühes oma teises jutluses on toonud "ümberlõigatud südame" tunnustena esile "alandlikkuse, usu, lootuse ja armastuse", nii on ka "uuestisünni tunnusteks" usk, lootus ja armastus. Arendades seda üldtuntud kristlikku kontsepti, jõuab Wesley oma keskse väiteni, et uuestisündinud kristlane saab reaalse väe pattu mitte teha ning seeläbi südame- ja meelerahu. Antud kirjakohale on Wesley jutlustanud juba 10. juunil 1739 ja pärast seda veel vähemalt kolmteist korda.

PRIIT GREGORIOS TAMM

Uuestisünni tunnusmärgid

JOHN WESLEY

Niisamuti on kõigiga, kes on sündinud Vaimust.
Johannese 3:8

I

1. Kuidas on kõigiga, kes on "sündinud Vaimust"? See tähendab, "uuesti sündinud", "Jumalast sündinud"? Mida mõeldakse "uuestisündimise" all? Mida "Jumalast sündimisega"? Või "Vaimust sündinud" olemisega? Millele osutatakse "Jumala poeg" või "laps" olemisega? Või "lapseõiguse Vaimu" omamisega? Et need eesõigused, Jumala äërateenimatust halastusest, on tavapäraselt liidetud ristimisega (mida meie Issand eelnevas salmis seetõttu nimetab "veest ja Vaimust sündinud" olemiseks), seda me teame; kuid me tahaksime teada, millised need eesõigused on. Mis asi on "uuesti sündimine"?

2. Küllap ei ole vajalik anda selle definitsiooni, nähes, et Pühakiri ei anna mingit. Aga kuna see küsimus on sügavaima tähtsusega igale inimlapsele (kuna "kui inimene ei sünni uuesti", "ei sünni Vaimust", ei "saa ta näha Jumala riiki"), siis võtan ma ette seada kõige lihtsamal viisil ette mõned selle tunnusmärgid, nõnda nagu ma nad leian olevat antud Pühakirjas.

1. Esimene neist (mis on kõigi teiste alus) on usk. Nõnda ütleb Püha Paulus: "Te olete kõik usu kaudu Jumala lapsed Kristuses Jeesuses" (Gl 3:26). Nõnda ütleb Püha Johannes: "Neile andis ta meelevalla" (õiguse või eesõiguse, võiks pigem tõlkida) "saada Jumala poegadeks, neile, kes usuvad tema nimesse, kes ei ole sündinud", kui nad hakkasid uskuma ("verest, ei liha tahtest", mitte loomuliku sünni kaudu, "ei mehe tahtest", nagu inimeste poolt omaks võetud lapsed, kelles selle kaudu ei toimu mingit muutust, "vaid) Jumalast" (Jh 1:12–13). Ja taas ütleb ta ühes oma katoolses kirjas: "Igaüks, kes usub, et Jeesus on Kristus, on Jumalast sündinud" (1Jh 5:1).

2. Kuid see ei ole pelgalt mõisteline või spekulatiivne usk, millest apostlid siin räägivad. See ei ole pelk nõustumine väitega "Jeesus on Kristus"; ega ka kõigi muude väidetega, mis sisalduvad meie usutunnistuses või Vanas ja Uues Testamendis. See ei ole pelgalt "nõustumine, et mingi või kõik need usutavad asjad on usutavad". Seda öelda tähendaks öelda (kes seda küll kuulaks?), et deemonid on sündinud Jumalast. Sest nemad usuvad. Nad usuvad värisedes, et Jeesus on Kristus ja et kogu Pühakiri, olles antud Jumala inspiratsioonist, on sama tõsi, nagu Jumal on tõeline. See ei ole mitte ainult "nõustumine jumaliku tõega Jumala tunnistuse peale" või "imetähtede tõenduse peale". Sest ka nemad kuulsid Tema suu sõnu ja teadsid, et Ta on ustav ja tõeline tunnistaja. Nad ei saanud teisiti, kui võtta vastu Tema tunnistus nii Temast enesest kui Isast, kes Tema läkitas. Ka nemad nägid neid vägevaid tegusid, mis Ta tegi, ja seetõttu uskusid, et Ta "on pärit Jumala juurest". Ent vaatamata sellele usule "säilitatakse" neid ikka "pilkase pimeduse all jäädavais ahelais suure päeva kohtuni".

3. Sest kõik see ei ole enamat kui surnud usk. Tõeline, elav, kristlik usk, mis on igaühel, kes on "sündinud Jumalast", ei ole mitte ainult nõustumine, aru saamine, vaid hoiak, mille Jumal on esile toonud tema südames; "kindel usaldus ja veendumus Jumalas, et Kristuse teenete tõttu on tema patud andeks antud ja tema ise lepitatud Jumala soosingusse". See viitab sellele, et inimene peab esmalt *iseennast ära salgama*; et selleks, et olla "leitud Kristuses", saada vastu

võetud Tema läbi, peab ta täielikult kõrvale heitma kogu “lootuse liha peale”; et omades “midagi, millega maksta”, omades mitte mingit usaldust omaenese tegudesse või mis tahes õigusesse, tuleb ta Jumala juurde kui eksinud, õnnetu, ennast hävitanud, ennast hukka mõistnud, tegematajätmistega, abitu patune, kui üks nendest, kelle “suu” on täiesti “suletud”, ja kes on täielikult “süüdi Jumala ees”. Selline patutunnetus (mida üldiselt nimetavad “meeleheiteks” need, kes räägivad kurja asjadest, millest nad midagi ei tea) koos täieliku veendumusega, millist sõnad ei suuda väljendada, et ainult Kristuse käest tuleb meie pääste, ja siiras igatsus, et päästmine tuleks enne elavat usku: usaldus Temasse, kes “oma surmaga maksis meie lunahinna ja meie eest täitis oma elu seaduse”. See usk siis, mille kaudu me sünnime Jumalast, ei ole “mitte ainult kõigi meie usuartiklite uskumine, vaid ka tõeline usaldus Jumala halastusse meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi”.

4. Vahetuks ja püsivaks viljaks sellele usule, mille kaudu me oleme Jumalast sündinud, viljaks, mida ei saa sellest mingil kombel eraldada isegi mitte tunniks ajaks, on vägi patu üle: vägi igasuguse välise patu üle; iga kurja sõna ja teo üle; kus iganes Kristuse verd nõnda rakendatakse, seal ta “puhastab meie südametunnistuse surnud tegudest”. Ja vägi ka seesmise patu üle; sest see “puhastab südamed” igast ebapühast ihaldusest ja hoiakust. Seda usuvilja on Püha Paulus põhjalikult kirjeldanud oma Kirjas roomlastele, kuuendas peatükis: “Meie (ütleb ta), kes” usu läbi “oleme patule surnud, kuidas saaksime selles veel elada?” “Meie vana loomus on koos temaga löödud risti, et see patune ihu kaotataks, nii et me kunagi enam ei orjaks pattu.” “Nõnda arvestage ka teie endid olevat surnud patule, aga elavat Jumalale Kristuses Jeesuses. Ärgu siis valitsegu patt kuningana” isegi “teie surelikus ihus”, […] vaid loovutage end Jumalale nagu need, kes on saanud surnuist elavaks. […] Sest patt ei valitse enam teie üle … Aga tänu Jumalale, et te olite küll patu orjad, […] aga patust vabastatuna” – selle lihtne tähendus on, et tänu olgu Jumalale, et kuigi te minevikus olite patu orjad, nüüd “patust vabastatuna olete saanud õiguse teenriteks”.

5. Sellestsamast Jumala laste hindamatust eesõigusest väljendub jõuliselt ka Püha Johannes; eriti selles osas, mis puudutab selle esmalt mainitud haru, väge välise patu üle. Pärast seda, kui ta oli hämmingust Jumala headuse rikkuste sügavuse üle hüüatanud: “Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks! […] Armsad, me oleme nüüd Jumala lapsed, ja veel ei ole saanud avalikuks, kes me ükskord oleme. Me teame, et kui tema saab avalikuks, siis me oleme tema sarnased, sest siis me näeme teda, nii nagu ta on” – ta lisab peagi juurde – “Ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumala seeme püsib temas ja ta ei saa teha pattu, sest ta on sündinud Jumalast” (1Jh 3:1–2, 9). Ent mõned inimesed ütlevad: “Tõsi; “ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu” *harjumuspäraselt*.” *Harjumuspäraselt*! Kust see tuleb? Mina seda siit küll ei loe. Seda ei ole Raamatusse kirjutatud. Jumal ütleb lihtsalt, et “ta ei tee pattu”. Ja sina lisad “harjumuspäraselt”! Kes oled sina, et sa *parandad* Jumala sõna? Et sa “paned juurde selle Raamatu sõnadele”? Ma palun sind väga, ole ettevaatlik, et Jumal “ei paneks sinu peale neid nuhtlusi, mis sellesse raamatusse on kirjutatud”! Eriti siis, kui see kommentaar, mis sa sinna juurde paned, on selline, mis neelab teksti enda täiesti alla: nõnda et selle kunstliku pettuse meetodi kaudu ei läheks kallis tõotus täiesti kaotsi; selle inimeste trikitamise ja riuklemisega tehakse tühjaks Jumala Sõna. Oh sina, kes sa nõndamoodi võtad selle Raamatu sõnadest, et võttes neist ära kogu tähenduse ja vaimu, jätad sa ainult selle, mida võib tõepoolest nimetada surnud kirjatäheks, hoia, et Jumal ei võtaks ära sinu osa eluraamatust!

See usk siis, mille kaudu me sünnime Jumalast, ei ole “mitte ainult kõigi meie usuartiklite uskumine, vaid ka tõeline usaldus Jumala halastusse meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi”.

6. Laskem Apostlil ise selgitada oma sõnu kogu oma arutluskäigu vaimus. Selle peatüki viiendas salmis on ta öelnud: “Te teate, et tema (Kristus) on ilmunud patte ära kandma ning temas endas ei ole pattu.” Milline on järeldus, mille ta sellest teeb? “Ükski, kes püsib temas, ei tee pattu; ükski, kes teeb pattu, ei ole näinud ega mõistnud teda.” Selle tähtsa õpetuse kinnituseks lisab ta äärmiselt vajaliku hoiatuse: “Lapsed, ärgu keegi eksitagu teid!” (Sest paljud püüavad seda teha; püüavad teid veenda, et te võite olla ülekohtused, et te võite teha pattu, ja sellele vaatamata olla Jumala lapsed.) “Kes teeb õigust, on õige, nii nagu tema on õige. Kes teeb pattu, on kuradist, sest kurat teeb pattu algusest peale.” Siis järgneb: “Ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumala seeme püsib temas ja ta ei saa teha pattu, sest ta on sündinud Jumalast. Sellest (lisab Apostel) on näha, kes on Jumala lapsed ja kes kuradi lapsed” (1Jh 3:7[–10]). Selle lihtsa tunnusmärgi põhjal (patu tegemine või mitte tegemine) eristatakse neid üksteisest. Samal eesmärgil on öeldud ka tema sõnad viiendas peatükis: “Me teame, et ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumalast sünnitatu hoiab ennast ja kuri ei puuduta teda” (1Jh 5:18).

7. Üks teine selle elava usu vili on rahu. Sest “olles saanud õigeks usust”, kui kõik meie patud on ära pühitud, siis “on meil rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi” (Rm 5:1). Selle [rahu] pärandas Issand tõepoolest pühalikult kõigile oma järgijatele ööl enne oma surma. “Rahu (ütleb Ta) ma jätan teile” (kes “usute Jumalasse” ja “usute ka minusse”), “oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu

maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingu araks!" (Jh 14:27) Ja taas: "Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus" (Jh 16:33). See on see "Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistmine"; see hinge tüünus, mis ei ole tõusnud maise inimese südamesse, ja mida isegi vaimsel inimesel ei ole võimalik sõnastada. Ja see on rahu, mida mitte mingi maine ega põrgulik vägi ei suuda temalt ära võtta. Lained ja tormid peksavad tema vastu, kuid ei kõiguta teda; sest see on rajatud kaljule. See hoiab Jumala laste südameid ja meeli igal ajal ja kõigis paigus. Olgu neil kerge või olgu nad vaevas, haiguses või tervises, külluses või puuduses, nad on ikka õnnelikud Jumalas. Nad on õppinud olema rahul igas olukorras, jah, kõiges andma tänu Jumalale Kristuse Jeesuse läbi; olles kindlad, et "mis iganes on, see on parim"; kuna see on [Jumala] tahtmine nende suhtes. Nõnda et kõigis elumuutustes on "tema süda kindel ja ta loodab Issanda peale".

Küsimus ei ole selles, mis sinust tehti ristimisel (ära hiili kõrvale!), vaid mis sa oled praegu.

II

1. Üks teine Jumalast sündinute piibellik tunnusmärk on lootus. Seepärast ütleb Püha Peetrus, kõneldes kõikidele Jumala lastele, kes olid sel ajal "elavamas hajali": "Kiidetud olgu Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes oma suurest halastusest on meid uuesti sünnitanud elavaks lootuseks" (1Pt 1:3). *Elus* või *elav* lootus, ütleb Apostel: sest on olemas ka *surnud* lootus (nagu on ka surnud usk), lootus, mis ei ole Jumalast, vaid Jumala ja inimese vaenlaselt – nagu selgesti nähtub ka selle viljadest. Kuna see on kõrkuse võsu, siis on see ka kurja sõna ja teo isa. Kuna iga inimene, kellel on Temas see elav lootus, on "püha, nii nagu on püha see, kes teda on kutsunud". Iga inimene, kes tõeliselt võib öelda oma vendadele Kristuses: "Armsad, me oleme nüüd Jumala lapsed; […] ja me näeme teda, nii nagu ta on" – "puhastab ennast, just nagu tema on puhas".

2. See lootus – meie tõlkes "täielik usukindlus" ja "täielik lootusekindlus" – väljendused, mida meie keel kõige paremini võimaldab, kuigi nad on kaugelt nõrgemad, kui algkeelsed, mida Pühakirjas kirjeldatakse, viitab meie oma vaimu ehk südametunnistuse tunnistusele, et me käime "siiras ja selges meeles"; kuid teisena ja peaasjalikult Jumala Vaimu tunnistusele, kes "tunnistab koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed; kui me oleme aga lapsed, siis oleme ka pärijad, nii Jumala pärijad kui Kristuse kaaspärijad".

3. Pangem hästi tähele, mida Jumal ise siin õpetab selle kohta, mis puudutab seda Tema laste aulist eesõigust. Kelle kohta öeldakse siin, et ta "tunnistab"? Mitte ainult meie vaimu kohta, vaid ka ühe teise, Jumala Vaimu kohta. Tema on see, kes "tunnistab koos meie vaimuga". Mida ta tunnistab? "Et me oleme Jumala lapsed; kui me oleme aga lapsed, siis oleme ka pärijad, nii Jumala pärijad kui Kristuse kaaspärijad" – "kui me koos Temaga kannatame" (kui me salgame oma mina ja võtame oma risti päevast päeva enese peale, kui me talume rõõmuga tagakiusu või sõimu Tema pärast), "siis meid ka koos temaga kirgastatakse". Ja kelles tunnistab Jumala Vaim sellest? Kõikides nendes, kes on Jumala lapsed. Sellesama argumendiga tõestab Apostel eelnevates salmides, et nõnda see on: "Sest kõik," ütleb ta, "keda iganes Jumala Vaim juhib, on Jumala lapsed. Sest te ei ole saanud orjuse vaimu, et peaksite jälle kartma, vaid te olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: 'Abba! Isa!' Ja sellele järgneb: "Seesama Vaim tunnistab koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed" (Rm 8:14–16).

4. Selle fraasi variatsioon viieteistkümnendas salmis väärib vaatlemist. "*Te* olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles *me* hüüame: 'Abba! Isa!'" Teie – kõik, kes olete Jumala lapsed – olete oma lapseseisuse tõttu saanud sedasama lapseõiguse Vaimu, kelles meie hüüame: "Abba! Isa!" *Meie*, apostlid, prohvetid, õpetajad (sest nõnda võib seda sõna küll õieti mõista); meie, kelle kaudu te olete hakanud uskuma, "Kristuse sulased ja Jumala saladuste majapidajad". Nagu *meil* ja *teil* on üks Jumal, nõnda on meil ka üks Vaim; nagu meil on üks usk, nõnda on meil ka üks lootus. Meid ja teid on kinnitatud "tõotatud Püha Vaimu pitseriga", kes on meie ja teie pärandi tagatis: seesama Vaim tunnistab koos meie vaimuga, "et me oleme Jumala lapsed".

5. Ja nõnda läheb Pühakiri täide: "Õndsad on kurvad, sest neid lohutatakse." Sest lihtne on uskuda, et kuigi kurbus võib eelneda sellele Jumala Vaimu tunnistusele koos meie vaimuga (tegelikult teatud määral isegi *peakski*, kuna me ägame hirmu ja meie peal oleva Jumala raevu pärast), siiski niipea, kui inimene seda eneses tunneb, "muutub" tema "kurbus rõõmuks". Ükskõik, milline ta valu enne ei olnud, ometi siis, kui see "tund on kätte jõudnud, siis ei tuleta ta enam oma vaeva meelde rõõmu pärast", et ta on Jumalast sündinud. Võib olla, et paljud *teie* seast kurvastavad praegu, kuna te olete "kaugel eemal Iisraeli kodakondsuse õigusest ja võõrad tõotuselepingule", kuna te olete iseenestes teadlikud, et teil "ei ole lootust ega Jumalat siin maailmas". Ent kui tuleb Lohutaja, siis "rõõmutsevad teie südamed"; jah, "teie rõõm on täielik" ja "keegi ei võta teie rõõmu teilt ära" (Jh 16:22 [vrd 16:24]). "Me kiitleme Jumalast," ütlete te, "meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi, kelle kaudu me oleme nüüd saanud lepituse" (Rm 5:11): "kelle läbi me oleme usus saanud ligipääsu ka sellele armule"; sellele armuseisundile, soosingule, lepitusele Jumalaga, "milles me seisame, ja me kiitleme oma lootusest Jumalalt saadavale kirkusele". Teid, ütleb Püha Peetrus, keda Jumal "on uuesti sünnitanud elavaks lootuseks", "hoitakse Jumala väega päästeks ... Sellest päästest te rõõmustate üliväga, ehkki praegu peate

mõnda aega kurvastama mitmesugustes kiusatustes, et teie usk läbikatsutuna … oleks teile kiituseks, kirkuseks ja auks Jeesuse Kristuse ilmumisel, kellesse te praegu teda nägemata ometi usute ja rõõmustate üliväga kirgastatud rõõmuga” (1Pt 1:3–8). Tõepoolest, üliväga kirgastatud rõõm! Inimese keel ei või kirjeldada seda rõõmu Pühas Vaimus. See on “peidetud manna, […] mida ükski peale saaja ei tea”. Kuid seda me teame, et see mitte ainult ei jää, vaid ka voolab üle katsumuste sügavuses. “Ons Jumala troost väike” oma laste jaoks, kui kogu maine troost saab otsa? Ei mitte. Vaid kui raskused kõige kangemini peale tulevad, siis on Tema Vaimu troost seda suurem: koguni nõnda, et Jumala pojad “naeravad hävingut, kui see tuleb”; puuduses, valus, põrgus ja hauas; justkui tundes Teda, kelle käes on “surma ja surmavalla võtmed”, ja kes peatselt “viskab nad sügavikku”; justkui praegugi kuuldes “seda suurt häält taevast” ütlemas: “Vaata, Jumala telk on inimeste juures ning tema asub nende juurde elama ning nemad saavad tema rahvaiks ning Jumal ise on nende juures nende Jumalaks. Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud” (Ilm 21:3–4).

III

(1.) Kolmas Jumalast sündinute piibellik tunnusmärk, mis on kõigist suurem, on armastus: täpsemalt “Jumala armastus, mis on välja valatud nende südamesse Püha Vaimu läbi, kes neile on antud” (Rm 5:5). “Et te olete aga pojad, siis on Jumal läkitanud teie südamesse oma Poja Vaimu, kes hüüab: ‘Abba! Isa!’” (Gl 4:6) Selle Vaimu kaudu, aina ülespoole vaadates oma Jumala kui oma lepitatud Isa poole, hüüavad nad Tema poole oma igapäevase leiva pärast ja kõikide asjade pärast, mida on tarvis nii nende hingedele kui ihudele. Nad valavad üha oma südamed välja Tema ees, teades, et “neil on käes need palved, mis nad on temalt palunud” (1Jh 5:15). Nad tunnevad Temast rõõmu. Tema on nende südame rõõm, “nende kilp ning nende tasu on väga suur”. Nende hinge igatsus on Tema poole; nende “roog ja jook on teha Tema tahtmist”; ja nad on “täis nagu rasvast ja õlist ning nende suu kiidab teda hõiskehuulil” (Ps 63:6).

(2.) Ja selles mõttes ka “igaüks, kes armastab seda, kes ta on sünnitanud, armastab ka seda, kes temast on sündinud” (1Jh 5:1). Ta vaim hõiskab Jumala, oma Päästja pärast. Ta “armastab Issandat Jeesust Kristust siiruses”. Ta “hoiab” nii “Issanda poole”, et “on temaga üks vaim”. Ta hing ripub Tema küljes ja peab Teda ülepea armsaks, “silmapaistvaimaks kümne tuhande hulgast”. Ta teab, ta tunneb, mida see tähendab: “Mu kallim on minu, ja mina kuulun temale” (Ül 2:16). “Sa oled kõige kaunim inimlastest, arm on valatud su huultele, seepärast on Jumal sind õnnistanud igavesti” (Ps 45:3).

(3.) Selle Jumala-armastuse vältimatu vili on meie ligimese-armastus, iga hinge armastus, kelle Jumal on loonud; jätmata välja meie vaenlasi, jätmata välja neid, kes praegu “meid taga kiusavad”; armastus, millega me armastame iga inimest kui *iseennast* – nagu omaenese hinge. Jah, meie Issand on seda väljendanud veelgi jõulisemalt, õpetades meid “armastama üksteist nõnda nagu tema meid on armastanud”. Vastavalt sellele ka käsk, mis on kirjutatud kõigi nende südamesse, kes armastavad Jumalat, ei ole midagi muud, kui see: “Armastage üksteist, nagu mina olen armastanud teid!” Nüüd “Jumala armastuse me oleme ära tundnud sellest, et ta on jätnud oma elu meie eest; ning meie oleme kohustatud”, siis, nagu Apostel õigesti järeldab, “jätma oma elu vendade eest” (1Jh 3:16). Kui me tunneme, et me oleme selleks valmis, siis armastame me tõeliselt oma ligimest. Siis “me teame, et oleme tulnud surmast ellu, sest me armastame vendi” (1Jh 3:14). “Sellest me tunneme,” et me oleme Jumalast sündinud, “et me püsime temas ja tema meis, et ta on andnud meile osa oma Vaimust” (1Jh 4:13). “Sest armastus on Jumalast ja igaüks, kes” nõnda “armastab, on sündinud Jumalast ja tunneb Jumalat” (1Jh 4:7).

(4.) Ent mõned võivad siiski küsida: “Kas Apostel mitte ei ütle: ‘See on Jumala armastamine, et me peame tema käske’?” (1Jh 5:3) Jah, ja see on ka meie ligimese armastamine samas mõttes, nagu see on ka Jumala armastamine. Kuid mida sa sellest järeldad? Et väliste käskude pidamine on kõik, millele viidatakse kui Jumala armastamisele kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma jõuga ja kogu oma mõistusega, ning oma ligimese kui iseenese armastamisele? Et Jumala armastamine ei ole mitte hinge kiindumus, vaid pelgalt *välispidine teenistus*? Ja et oma ligimese armastamine ei ole mitte südamehoiak, vaid pelgalt *väliste tegude* tegemine? Apostli sõnade sellise metsiku tõlgenduse mainimine on piisav selle tõlgenduse kummutamiseks. Selle teksti lihtne ja vaieldamatu tähendus on see: “see on Jumala armastamise”, kõige esimese ja suurima käsu märk ehk tõestus – et me peame kõiki ülejäänud käske. Sest tõeline armastus, kui ta kord välja valatakse meie südamesse, sunnib meid seda tegema; kuna igaüks, kes armastab Jumalat kogu oma südamega, ei või muud, kui vaid teenida Teda kogu oma jõust.

(5.) Seega siis on selle Jumala-armastuse (niivõrd, kui seda saab sellest eristada) teine vili üleüldine kuulekus sellele, keda me armastame, ning Tema tahtega kokku sulamine; kuulekus Jumala kõikide – nii seesmiste kui väliste – käskude suhtes; südame ja elu kuulekus igas hoiakus ning käitumisviisis. Ja üks hoiakutest, millele siin kõige ilmsemalt viidatakse, on “innukus headele tegudele”; nälg ja janu teha head igal võimalikul viisil ja kõikidele inimestele; rõõm “teha kulu ja kulutada iseennast teiste hingede heaks”, iga Jumala lapse heaks, mitte oodates tasu ses maailmas, vaid ainult õigete ülestõusmises.

IV

(1.) Nõnda olen ma siis lihtsal kombel välja toonud need uuestisünni tunnusmärgid, mis ma leian olevat ära toodud Pühakirjas. Nõnda vastab Jumal ise sellele kaalukale küsimusele, mis tähendab olla sündinud Jumalast. Selline, kui pöörduda Jumala Sõna poole, on “igaüks, kes on sündinud Jumalast”. See tähendab, Jumala Vaimu otsuse kohaselt, olla Jumala poeg ehk laps. See tähendab nõnda uskuda Jumalasse Kristuse läbi, et “mitte teha pattu”, ja tunda, alati ja kõigis paigus, seda “Jumala rahu, mis on ülem, kui kogu mõistmine”. See tähendab nii *loota* Jumalale Tema armsa Poja kaudu, et mitte ainult omada “hea südametunnistuse tunnistust”, vaid ka, et “seesama Vaim tunnistaks koos teie vaimuga, et te olete Jumala lapsed”: millest ei saa tulla muud, kui “alatist rõõmustamist temas, kelle kaudu te olete nüüd saanud lepituse”. See tähendab nõnda *armastada* Jumalat, kes on teid nii armastanud, nagu Ta kunagi ei ole ühtki loodut armastanud: nii, et te ei saa teisiti, kui peate armastama kõiki inimesi nagu iseendid; mitte armastusega, mis üha põleb teie südames, vaid mis paiskab oma leeke kõikidesse teie tegudesse ja kogu teie käitumisse, ning mis teeb terve teie elu “armastuse tööks”, üheks jätkuvaks kuulekuseks nendele käskudele: “Olge armulised, nagu teie Isa on armuline!”; “Olge pühad, sest mina olen püha!”; “Teie olge siis täiuslikud, nõnda nagu teie taevane Isa on täiuslik!”

(2.) Kes olete siis teie, kes *nõnda* olete Jumalast sündinud? Te “teate, mida Jumal teile armust kingib”. Te teate hästi, et te olete Jumala lapsed ja “te võite kinnitada tema ees oma südant”. Ja igaüks teie seast, kes on tähele pannud neid sõnu, ei või muud, kui tõeliselt tunda ja teada, kas sa sel tunnil (vasta Jumalale ja mitte inimesele!) oled sellisel viisil Jumala laps või mitte! Küsimus ei ole selles, mis sinust tehti ristimisel (ära hiili kõrvale!), vaid mis sa oled praegu. Kas lapseõiguse Vaim on praegu sinu südames? Pöördu selleks oma südame poole. Ma ei küsi, kas sa *sündisid* veest ja Vaimust. Vaid, kas *oled* sa *praegu* Püha Vaimu tempel, kes elab sinu sees? Ma möönan, et sind “on ümber lõigatud […] Kristuse ümberlõikamisega” (nagu Püha Paulus rõhutatult nimetab ristimist). Kuid kas Kristuse Vaim ja kirkus *praegu* hingavad sinu peal? Muidu on sinu “ümberlõikamine saanud eesnahaks”.

(3.) Ära ütle on südames: mind *ristiti kord*, seepärast *olen* ma *praegu* Jumala laps. Oh häda, see järeldus veab igal juhul alt. Kui palju on ristitud õgardeid ja joodikuid, ristitud valetajaid ja valevandujaid, ristitud sõimlejaid ja kurja-rääkijaid, ristitud hoorajäägreid, vargaid, väljapressijaid! Mis sa arvad? Kas need on nüüd Jumala lapsed? Tõesti ma ütlen sulle, ükskõik, kes sa oled, keda iseloomustab ükski neist eelloetletud asjadest: “Teie olete oma isast kuradist ning tahate teha oma isa tegude järgi”. Teile ma hüüan Tema nimel, keda te taas risti lööte, ja Tema sõnadega ka teie ümberlõigatud eelkäijatele: “Te maod, te rästikute sugu, kuidas te võiksite põgeneda ära põrgu kohtust?”

(4.) Tõepoolest, kuidas – kui aga peate uuesti sündima! Sest praegu te olete surnud oma üleastumistes ja pattudes. Öelda siis, et te ei saa uuesti sündida, et ei ole muud uuestisündi, kui ainult ristimises, tähendab teie kõikide pitserdamist needuse alla, teie põrgusse määramist ilma mingi abi ja ilma lootuseta. Ja võib-olla mõned arvavad, et see on õiglane ja õige. Oma innukuses Vägede Issanda pärast võivad nad öelda: “Hävita sootuks need patused amalekid! Surmatagu kõik gibeonlased! Nad ei vääri paremat.” Ei, ka mitte mina, ka mitte sina – minu ja sinu kõrb, nagu ka nende oma, on põrgu. Ja see on ainult halastusest, vabast, ärateenimatust halastusest, et *meie* ei ole praegu kustumatus tules. Sa ütled: “Aga me oleme pestud, me oleme uuesti sündinud veest ja Vaimust.” Nemad *olid* ka. Seepärast ei takista see teid absoluutselt *praegu* olemast nagu nemad. Kas te ei tea, et “mis inimeste seas on kõrge, see on Jumala ees jäledus”? Tulge välja, te “selle maailma pühad”, teie, kes olete inimeste poolt austatud, ja vaadake, kes viskab esimese kivi nende pihta, nende õnnetute pihta, kes ei kõlba elama siin maa peal, need labased hoorad, abielurikkujad, mõrtsukad. Ainult et õppige esmalt, mida see tähendab: “Igaüks, kes vihkab oma venda, on mõrvar” (1Jh 3:15) – “Igaüks, kes naise peale vaatab teda himustades, on oma südames temaga juba abielu rikkunud” (Mt 5:28) – “Te abielurikkujad! Kas te siis ei tea, et sõprus maailmaga on vaen Jumalaga?” (Jk 4:4)

(5.) “Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, ka sina pead ülalt sündima.” “Kes ei sünni ülalt, ei või näha Jumala riiki.” Ärge toetuge enam tolle murtud pillirookepi peale, et te *olite* ristimises uuesti sündinud. Kes eitab, et teid tehti siis “Jumala lasteks ja taevariigi pärijateks”? Kuid vaatamata sellele olete te praegu kuradi lapsed; seepärast peate te uuesti sündima. Ja ärgu saatan pangu teie südamesse norida ühe sõna kallal, kui asi on selge. Te olete kuulnud, mis on Jumala laste tunnusmärgid; igaüks teie seast, kelle hingel neid ei ole, olgu te ristitud või ristimata, peab need saama või muidu pole kahtlust, et te lähete igavesti hukka. Ja kui teid on ristitud, siis on teie ainus lootus see: et need, kes ristimises tehti Jumala lasteks, aga praegu on kuradi lapsed, võivad jälle võtta vastu “meelevalla saada Jumala lasteks”; et nad võivad jälle vastu võtta selle, mis nad on kaotanud, “lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: ‘Abba! Isa!’”

(6.) Aamen, Issand Jeesus! Saagu igaüks, kes valmistab oma südant, jälle Sinu palet otsima, seda lapseõiguse Vaimu ja hüüdku ta: “Abba! Isa!” Olgu tal jälle meelevald uskuda Sinu nimesse selleks, et saada Jumala lapseks; et ta teaks ja tunneks, et tal “on lunastus, pattude andeksandmine”, ja et “ta ei saa teha pattu, sest ta on sündinud Jumalast”. “Sünnitatagu ta taas elavaks lootuseks”, et ta “puhastaks ennast, just nagu sina oled puhas”! Ja “et ta on poeg”, siis hingaku tema peal armastuse ja kirkuse Vaim, puhastades teda “kõigest liha ja vaimu rüvedusest” ja õpetades teda “täiustama oma pühadust Jumala kartuses”.

Tõlkinud Priit Gregorios Tamm

Koolitus lasteöö tegijatele

24. novembril 2012 peeti Tallinnas EMK lasteöö tegijate koolitus, mis oli suunatud värsketele õpetajatele, kes on äsja alustanud või alustamas teenimistööd pühapäevakoolis, kas siis täiskohaga või abilistena. Koolitusel osales 28 inimest.

Päev algas Eivin ja Evelin Toodo organiseeritud ülistusega, mis kõikide mõtted Jumalale juhtis. Järgnes superintendendi julgustav ning ülesehitav tervitus. Lii Lilleoja pidas loengu teemal “Pühapäevakool, mida peaksid eelnevalt teadma?”. Ürituste organiseerimiseks jagas näpunäiteid Marjana Luist ning laste praktilisest vaimulikust nõustamisest rääkis Pille Havakats. Kui loengud olid kuulatud, oli kõigil võimalik osaleda EMK lastetöö toimkonna antud näidispühapäevakoolitunnis ning seejärel endal õpetajana kätt proovida.

Päeva lõpetas mõnus palveosadus ja oligi käes aeg lahkuda. Kõlama jäi mõte, et koolitus oli vahva, aga oleks võinud olla pikem, sest küsimusi algajatel tegijatel jätkub.

Tänu kõigile tegijaile, osalejaile, lahkele majahaldajale ning kokale.

EGLE HOLLMAN
EMK lastetöö koordinaator

Narva pereseminaride plakat. Reklaammaterjalide ja töövihikute trükkimist Narva kursuse tarbeks toetas VKG Elektrivõrgud. Trükised ja reklaam valmisid OÜ-s Jovi.

Narvas peeti pereseminare

Narva koguduses algas 2013. aasta pereseminaride tähe all.

Pastori kutsel käisid kolm korda Narvas Tallinna koguduse venekeelse tugikeskuse “Perekond” tegijad Tatjana Radomskaja, Roman Radomski, Aleksandr Fjodorov ja Veronika Fjodorova. Seminarid toimusid 19. jaanuaril, 2. ja 16. veebruaril, teemaks oli “Kahekesi ühel teel”.

Esimesel kohtumisel toimus õpetus kahel teemal: perekondlik õnn – Jumala plaan abieluks, perekondlik hierarhia ja perekonnapea prioriteedid. Teise kohtumise teemadeks oli abikaasade vajaduste rahuldamine omavahel ja koostöös Jumalaga, konfliktid ja nende lahendamine perekonnas ning andestus. Kolmandal kohtumisel oli päevakorras kolm teemat: ustavus ja pühadus abielus, intiimsuhted perekonnas ja pereplaneerimine, annid ja kutsumus – teenimine perekonnas. Seminarid juhtisid tähelepanu sellele, kuidas korraldada oma suhteid perekonnas, et need vastaksid Jumala kehtestatud korrale. Kõlama jäi, et paljude probleemide põhjuseks abielus on inimlik egoism.

Seminaridel osales üldse 27 inimest, neist paljud sõitsid kohale Kohtla-Järvelt; kolmandal kohtumisel osales kolm perekonda Narva-Jõesuust. Kõik osalejad jäid seminariga rahule ja Kohtla-Järve Jumala Sõna kogudus on huvitatud pereseminari materjalidest, et kasutada neid ka oma koguduse peretöös. Head reklaami tegi pereseminarile Narva kristlik raadiojaam Raadio Eli.

ERKKI SEPP
EMK Narva koguduse pastor

Giideoni laager ootab kahekümne esimest töösuve

EMK laager Aa rannas alustas tegevust 1993. aastal ning on tänaseks jätnud selja taha kakskümmend töösuve. Nende aastate jooksul on võõrustatud ligi 30 000 inimest.

Giideoni laagri tegevusest sai põhjaliku ülevaate ka EMK kirikuvalitsus, kus laagri kauaaegne direktor Artur Põld tegi seni tehtust kokkuvõtte 8. veebruaril. Direktori sõnul laagril probleeme ei ole, küll aga vajadusi, nagu igas töövallas. Olulisemad sihid eelseisval tööaastal puudutavad rahvusvahelist lastelaagrit, milles koos soomlastega oodatakse osalema 400 last. Teist aastat oodatakse laagrisse lapsi Valgevenest ja kolmandat aastat Venemaalt. Kavas on hotellituumide väljaehitus, laager on saanud hotellitubadesse täiendavat mööblit Soomest.

Kirikuvalitsus arutas ka laagri turvalisuse tagamise küsimusi, nagu suitsuandurite paigaldamine igasse ruumi ning laagri elektrisüsteemi ülevaatus (eelkõige hotelli osas, enne kui seal algavad siseviimistlustööd).

Tänavu kevadel otsustab kirikuvalitsus ka laagri nõukogu uuendamise küsimuse. Praegu on laagri nõukogu liikmed Lii Lilleoja, Olav Pärnamets, Sergei Sutškov, Taavi Hollman, Urve Pärnamets ja Uno Looris ning juhatuse liige Artur Põld.

18. mail oodatakse kõiki huvilisi Giideoni laagrisse "Teeme ära!" koristuspäevale.

KT

Hiiumaa rahvuslik palvus-hommikusöök

EMK superintendent Taavi Hollman osales märtsi alguses Hiiumaa rahvuslikul palvus-hommikusöögil.

Hiidlased kogunesid palvus-hommikusöögile Kärdla Rannapaargusse laupäeval, 2. märtsil kell üheksa hommikul. EMK superintendent, kes oli palutud Hiiumaale jutlustama, kõneles teemal "Rahu, *Shalom*". Muusikaga teenis kokkutulnuid EELK Kärdla kiriku kammerkoor Kristiina Harjaku juhatusel.

Kohalolijad tänasid ja palvetasid muu hulgas Eestimaa ja eesti rahva püsimise ja jätkusuutlikkuse eest, rahva moraalse puhtus ja aususe eest; presidendi, peaministri, valitsuse ja Riigikogu eest. Mõeldi sellele, et Eesti poliitika oleks üksteist austav, et kõik parteid mõtleksid riigimehelikult, aga ka sellele, et Hiiumaal säiliks loodus- ning elukeskkond, mille tõttu on saarele hea tulla.

KT

EQUIP juhtide koolitusprogramm Tallinnas

Märtsi alguses oli meie kiriku inimestel jälle võimalus osaleda Eesti Evangeelse Alliansi vahendatud ülemaailmsel juhtide koolitusel EQUIP (varustamine), mille on ellu kutsunud John Maxwell.

Koolitus oli järjekorras juba viies, sari algas Eestis poolteist aastat tagasi. Kõik loengud ja töövihikud tõlgitakse nii eesti kui ka vene keelde. Olles üks koolitusel kasutatavate töövihikute eestikeelse tõlke ettevalmistajatest, imetlen programmi praktilisust ja põhjalikkust.

Koolituse reklaam ei ole olnud ülivõrretes ennastkiitev ega ole toonud kokku suuri masse, kuid julgen seda nimetada parimaks süstemaatiliseks koolitusprogrammiks, mis sobib vaimulikule juhile, kes ei ela igapäevast elu mitte emotsioonide peal, vaid tehes tööd Jumalalt antud visiooni ja positiivse innustusega, tõsiselt ja vastutustundlikult.

Selles sarjas on sügisel tulemas veel üks koolitus, kuhu kutsun osalema kõiki meie kiriku praegusi ja tulevasi juhte.

INNA VÄLJA
Tallinna koguduse väikegrupitöö koordinaator

Kevad EMK Naiste Ühenduses

Naistetöö kevadiseks suursündmuseks on juba traditsiooniliselt osalemine palvepäeva jumalateenistuse korraldamises märtsikuu esimesel reedel.

Maailma palvepäeva (World Day of Prayer) taga on liikumine, mis sai alguse 1870. aastal USA-s ja ühendab tänapäeval ligi 180 riiki ja piirkonda. Palvepäeva jumalateenistusi peetakse ühesuguse teksti alusel üle maailma ja teenistust viivad läbi eri konfessioonide naised, kuid palvepäev on avatud kõikidele. 2013. aasta palvetekstid koostas Prantsusmaa korralduskomitee.

Tallinnas algas oikumeeniline jumalateenistus 1. märtsil kell 18.00 Peeteli kirikus, teemaks "Ma olin võõras, aga sa võtsid mind vastu". Õpetaja Avo Üprus pidas teemakohase jutluse, kus kõlama jäi isikliku avatuse küsimus: kuidas meiega on, kuidas me avame ennast ja oma "väravaid" võõrastele. Muusikaga teenis poolesajaliikmeline Tallinna Oikumeeniline naiskoor, mis tähistab tänavu oma 20. tegutsemisaastat. Jumalateenistus lõppes ühises osaduses teelaua taga.

PILLE MÄGILA
EMK Naiste Ühenduse esinaine

NB! 4. mail peame Tallinna metodisti kirikus naistekonverentsi! Külla on taas tulemas teoloog, koolitaja, paljude raamatute autor, Espoo ülistusjutlustaja Anna-Liisa Valtavaara. Täpsem info aprillis.

Tunnustus Tähetornile

2012. aasta lõpp tõi EMK lastekeskusele Tähetorn Aadu Luukase missioonipreemia nominendikarika.

Tähetorn kuulus kuue nominendi hulka, kes valiti 44 kandidaadi seast. Üks nominentidest oli ka EELK peapiiskop Andres Põder. Laureaadi tiitli pälvis Narva Kolledži direktor Katri Raik. Tähetornlased on siiralt tänulikud kõikidele sõpradele, vabatahtlikele, toetajatele ja suurpartneritele, tänu kellele ja kellega koos nii austusväärse preemia teenisime.

Praegu valmistub Tähetorn hoogsasti kevadhooajaks, mis on majas tavaliselt kõige kiireim aeg. On klasside lõpetamine ja palju külalisi.

Juunis saabub meile appi kolm misjonigruppi USA-st. Neist Tennesseed esindav meeskond aitab läbi viia suvelaagri Pedasel ning Texasest ja Oklahomast tulevad inimesed aitavad teha majale jooksvat remonti, aga ühtlasi sisustada laste vaba aega. Iga meeskond on kohal umbes nädala ning külalised külastavad muu hulgas kindlasti ka EMK pühapäevaseid jumalateenistusi.

Foto: MALL TAMM

Aadu Luukase missioonipreemia nominendikarikas, mille Lastekeskuse Tähetorn esindajad läinud aasta lõpul Aadu Luukase pojalt Indrek Luukaselt vastu võtsid.

MALL TAMM

Lastekeskuse Tähetorn juhataja

Päikesekiir avab uksed

EMK Jõhvi koguduse ja Jõhvi vallavalitsuse koostööna on loodud MTÜ Puuetega Laste Tugikodu Päikesekiir ja pandud alus puuetega laste päevakeskusele, mis loodetakse avada aprillis.

MTÜ Puuetega Laste Tugikodu Päikesekiir projektijuht Ursula Randlaine tutvustas tegijate mõtteid ka 8. märtsi kirikuvalitsuse koosolekul: "Päikesekiir hakkab puuetega laste päevahoiuteenust pakkuma esialgu seitsmele lapsele. Päikesekiire tegevus võimaldab nende laste vanematele vaba aega ja tulevikus tõenäoliselt ka tööl käimist, kuna plaanib oma tegevusega jõuda nii kaugele, et suudab päevahoiuteenust pakkuda tööpäeva pikkuse võrra."

Jõhvi koguduse pastori Artur Põllu sõnul tekkis tal idee organiseerida midagi puuetega laste ja nende vanemate toetamiseks juba kuus aastat tagasi. Plaanid hakkasid realiseeruma pärast seda, kui avanes võimalus võtta 30 aastaks tasuta rendile tühjaks jäänud noortekeskuse hoone. Praeguseks on jõutud nii kaugele, et tõenäoliselt aprillist alates saavad lapsed keskuses käima hakata. Hoone juures on tööd veel palju, suvel oodtakse appi ka vabatahtlikke USA-st.

Jõhvi metodistide tegevus on äratanud tähelepanu ka laiemalt, ajakirjanik Rita Puidet on Päikesekiire asutamisloost ja plaanidest kirjutanud loo "Väikestest asjadest sünnivad suured" 14. märtsi Eesti Kirikusse.

Rohkem infot: **www.sunbeam.ee**

KT

NÕUANDENURK

Kuidas kevadel terve püsida?

Nakkushaiguste vältimisel on kõige olulisem korralikult käsi pesta, vältida kokkupuudet haigestunud inimestega ja haiguspuhangu korral hoiduda rahvarikastest siseruumidest.

Mitte ainult kevadtalvisel haiguste perioodil, vaid üldisemaltki on oluline hoida unerütmi – igal inimesel on vaja end korralikult välja magada, siis jätkub päeval jõudu tegutseda.

Organism vajab ka liikumist või siis tervisesporti, mida võiks iga päev harrastada vähemalt pool tundi või kolm-neli korda nädalas tunnikese. Hea koormuse annavad õpilastele kehalise kasvatuse tunnid.

Oluline on tervislik toitumine, mis hoiab normis kehakaalu ja aitab tarbida toitaineid õiges vahekorras. Süüa tuleks mitmekesiselt ning vältida ühtede ja samade toiduainete söömist pika aja vältel. Eelistada võiks kodust ja ökoloogiliselt puhtamat toodangut ning tarbida võimalikult vähe kunstlikke värv- ja säilitusaineid. Tervislik toit tugevdab ka meie immuunsüsteemi. Nii võiks väsimuse korral olla abi rohkelt c-vitamiini sisaldavatest marjadest ja puuviljadest, nagu mustsõstrad, greip, apelsin, kiivi jt.

Lõunatoidu tervislikkust aitab aga tagada taldrikureegel, mis ütleb, kuidas praetaldrik toiduga täita: salateid või aurutatud-hautatud-keedetud köögivilju tõsta endale poole taldriku jagu; kala, kana või liha võiks moodustada veerandi lõunaportsjonist; lisand, näiteks riis, kartul, tatar, makaronid vm ülejäänud veerandi. Kui tegemist on segutoiduga, nagu risoto, lasanje või vormiroog, siis peaks segutoit moodustama poole ja salatid-köögiviljad samuti poole portsjonist.

Kui siiski haigeks jääd, on oluline puhata ja haigus korralikult välja ravida, et ei tekiks tüsistusi (kopsupõletikku, põskkoopapõletikku või südamelihase põletikku). Nohuse nina aitab lahti hoida mõni nohurohi, mida saab osta apteegist.

Hoolitsegem oma tervise eest ja hoidkem oma templit.

"Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja teie sees elab Jumala Vaim?" (1Kr 3:16)

"Ent Teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli Tema peal, et meil oleks rahu, ja Tema vermete läbi on meile tervis tulnud." (Js 53:3)

LIISI TALV, Lääne-Tallinna Keskhaigla ja Ida-Tallinna Keskhaigla arst-resident

Minu aasta Saksamaal

MARETA NÕMME

Jumalal on meie kõigi jaoks oma plaan, küsimus on selles, kas laseme Tal ennast juhtida.

2011. aasta külmal ja kargel talvel pani Jumal minu südamesse mõtte minna pärast keskkooli misjonäriks. Kuhu, seda ma sel hetkel veel ei teadnud. Et olen isepäine, hakkasin otsima võimalusi. Minu soov oli minna mõnda soojemasse paika maksimaalselt kolmeks kuuks, sest sügisest plaanisin minna õppima Tallinna teoloogilisse seminari. Kuid oma otsingutes kaotasin justkui pea, leides kõike ja rohkem, kuid samas ei midagi. Siis panigi Jumal mind istuma ja ütles: "STOPP, ma tean kuhu. Ma tahan, et sa läheksid, aga sina pead kannatlik olema." Neli kuud hiljem, aprillis, näitas ta mulle teed. Olin saanud oma misjoniaasta esimese õppetunni – Jumalal on oma aeg.

Teekond

Paik, kuhu ta mind saatis, ei olnudki nii kaugel ega ka mitte kõige soojem, ehkki tunduvalt soojem kui Eesti – nimelt Saksamaale. Osalesin projekti International Mission Team ehk IMT neljandas meeskonnas IMT4, mis tegutses aastail 2011–2012. Projekti juhtideks olid Barry Sloan (kes oli sel ajal veel kohaliku koguduse pastor), Katja Siegert (Check Pointi projekti üks peamisi eestvedajaid) ja Verona Lasch (Ida-Saksamaa noorte- ja lastetöö toimkonna üks juhte).

13. augustil, olles jätnud nägemist pere, sõprade, kallite ja tuttavate inimestega, istusin lennukile ja suundusin peaaegu et tundmatusse. Saksamaal lennukist maha tulles olin ihuüksi keset Berliini, paberile kirjutatud üks sõna, milleks oli Zwickau, mis asub mitme tunni tee kaugusel Berliinist. Olin orienteerumas Berliinis, kus inimesed ei taha eriti inglise keeles rääkida, mis oli sel hetkel minu ainus võimalik suhtluskeel. Leidsin siiski üles rongijaama, mis oli nii suur ja mitmekorruseline, et olin kindel – sinna ma jäängi. Kuid koos Jumalaga leidsin ka seal tee ning pärast mitut rongivahetust ja perroonide vahel jooksmist, kohati teadmata, et kas tegu on õige rongiga, saabusin kuue tunni pärast sihtkohta. Seal võttis mind vastu Verona Lasch, kes aga rääkis – teadagi – saksa keeles. Minu saksa keel piirdus sel hetkel konstateeringuga: "Ich spreche kain Deutch." ("Ma ei räägi saksa keelt.")

Algas autosõit minu uude koju Zwickausse, kus elasin kolm nädalat. Seal hakkasin ka saksa keelt õppima, kuulates iga lauset kaks korda: üks kord inglise ja siis saksa keeles. Miski mu elus pole olnud raskem, kui õppida kolme nädalaga algtasemel aru saama ja rääkima saksa keelt. Õpetaja rääkis ainult saksa keeles ja ma ei saanud alguses midagi aru. Nutsin enne saksa keele tundi ja pärast saksa keele tundi. Need kolm nädalat olid justkui proovikivi, et kas see plaan on Jumalast. Tunnistan, et kui see ei oleks olnud Jumalast, oleksin pärast seitset päeva esimese lennuki-

ga Eestisse tagasi sõitnud, sest mul ei lubatud enam kasutada inglise keelt, vaid üksnes neid saksa sõnu, mida olin seitsme päevaga õppinud. Ning sel samal hetkel, selles äärmiselt keerukas ja raskes olukorras, tundsin täielikku Jumala ligiolu. Teate seda lugu mehest, kes jalutab oma elupäevade lõpul koos Jumalaga rannas ja küsib, et miks mõnes eluetapis on liival näha vaid ühed jalajäljed; miks Jumal ta neil rasketel hetkedel üksi jättis? Ja Jumal vastab: "Need ei ole sinu jäljed, vaid minu jäljed. Need olid hetked, kui ma sind kätel kandsin." Nii tundsin ennast ka mina; ma tundsin füüsiliselt, et Jumal kannab mind oma kätel sellest olukorrast läbi.

Kui kolm nädalat mööda sai, asusin elama tunni tee kaugusele Chemnitzi linna, millest kujunes minu kodu järgnevaks kümneks kuuks ja mis on seda ka praegu minu südames.

Kodu Saksamaal

Meie IMT4 grupp koosnes kuuest liikmest: kaks läti tüdrukut – Sniedze Vise (osales ka IMT3 grupis aastail 2010–2011) ja Raéle Baranovska, Joseph Leslie Riddle USA-st Alabamast, Keren Wesley Cascione Brasiiliast (temagi jäi veel teiseks aastaks Saksamaale), Claudia Siegert Saksamaalt ja mina Eestist.

Jätkasime sealt, kuhu eelmised kolm IMT gruppi, kes tegutsesid alates aastast 2008, kui projekt käima lükati, olid jõudnud – viisime kolmes linnas edasi noorte-, laste- ja emabeebirühmade tööd ja alustasime ise veel kahe ema-beebigrupiga. Lisaks olid meie korraldada jumalateenistused kolmes metodisti koguduses ning igas kuus üks noorteteenistus Chemnitzis. Jätkasime juba töötavate perekohvikutega ja alustasime ise kahe uuega. Reedeti toimusid kohalikus kodukoguduses noortekad ning teisipäeviti kogunes kodugrupp, kus osalesid kohalikus metodisti haiglas õdedeks õppivad ja ühikas elavad noored, samuti noored nii kaugemalt kui ka lähedalt. Olime usinad ka lastetöös – korraldasime kolmes linnas metodisti koguduses lastele pärastlõunaid, kus rääkisime Jumalast, sisustasime mängudega laste vaba aega ning sõime küpsiseid ja puuvilju. Lisaks kord nädalas JUMP ja Kirchan Club ning IMT4 päris oma projekt – Check Point, mille uksed avasime kolm korda nädalas, teisipäevast neljapäevani, kella 15.00–18.00. Selle projekti raames aitasime lastel ka koolitükke õppida. Ja kui alguses kogunes viis last, siis varsti kümme ja üsna pea igapäevaselt viisteist-kakskümmend. Praegu külastab Check Pointi iga päev kakskümmend-kakskümmend viis last.

Reedene SSS kujutas endast spordiüritust võimlas, kus mängisime kohalike noortega spordimänge, ning kord kuus tegelesime Wesley-skautidega. Ka kohalik metodisti Bethania haigla ei jäänud kõrvale – seal korraldasime keskpäeviti palvekoosolekuid.

Kogemus

Raske on mahutada kogu aastat kahele paberilehele. Kui küsitaks, mida Saksamaal veedetud misjoniaasta mulle kõige rohkem andis, siis oleks see enesekindlus. Enesekindlus kahes mõttes. Esiteks tean, et Jumalaga koos saan hakkama kõigega – suudan isegi olla kaugel lähedastest, mis ei ole alati kerge. Aga Jumal annab sulle nii palju lähedasi inimesi, lausa perekonna teises riigis. Teiseks olen kindlam isiksusena – mul on rohkem julgust katsetada ja tegutseda, sest tean, et saadud kogemusepagas on võrreldav mis tahes pedagoogiliste tarkuseteradega, mida ma ka maha ei laida. Töötada kuus päeva nädalas (esmaspäev oli meie vaba päev) beebide ja nende vanematega, lastegruppidega, teismeliste ja noortega oli midagi väga tänuväärt. Ning selleks, et kogudust usalduse eest tänada, pole lihtsalt sõnu.

Soovitus

Ma soovitan igaühel, kellele Jumal on südamesse pannud kutse minna misjonäriks, seda teha. Selleks ei pea minema teise riiki, nagu seda tegin mina ja minu tiimikaaslased, ega isegi teise linna. Sageli peame misjonäriks kedagi kuskilt kaugelt, aga see aasta õpetas mulle, et see ei pea nii olema. Misjonär on võimalik olla seal, kus sa parasjagu oled, ühesõnaga – "Ükskõik, kus sa oled, ole seal valguseks!" Haara kinni võimalusest, mida Jumal on sulle andmas. See pole alati kerge, tean omast käest, aga Jumal ei olegi öelnud, et see peaks olema kerge, vaid lubanud, et Tema on sinu kõrval, ja kui vaja, kannab sind kätel, nagu Ta mindki kandis. Jumalale järgnemine on sinu elu parim otsus, ära lase ennast sellest ilma jätta.

Kui kellelgi tekkis soov või igatsus osaleda Saksamaal IMT6 tiimis, siis olge julged võtma minuga ühendust e-aadressil mareta.nomme@gmail.com. Räägime ja palvetame üheskoos, et Jumala tahe sinu elus võiks saada kinnitust.

Ma ei vahetaks seda aastat millegi vastu. Olge väga õnnistatud ja hoitud, käies neil radadel, mis Jumal on teile andnud või andmas. ■

Mareta Nõmme osales aastail 2011–2012 Saksamaal misjoniprojektis International Mission Team ja on täna taas Pärnu AGAPE koguduse noortejuht.

Tallinna koguduses räägiti mullu 9. septembril rohkesti väikegrupitööst. Eelmises numbris avaldasime tollest päevast Eivin Toodo jutluse "Jumala arm ja õnnistused". Seekord jätkame Anne Saluraidi mõtetega.

Grupitööst läbi isikliku prisma

ANNE SALURAID

Tahan rääkida grupitööst läbi isikliku prisma, tunnistades sellest, mis rolli on grupitöö mänginud minu elus.

Kasvasin üles kristlikus peres ja igapühapäevane kirikukülastus käis mu elu juurde. Aga tõtt öeldes – ega lapsena mulle seal toimuv suurt huvi pakkunud; või kui, siis ehk meeskoori võimas laul. Teismeikka jõudes tuli siiski teha isiklik otsus – kas jääda usklike inimeste hulka või mitte. Jah, tegin küll otsuse jääda koguduse juurde, kuid tagasi vaadates võin öelda, et minu tollastes kõhklustes ja otsingutes aitas sellele tegelikult kaasa noorte laulukoori asutamine Oleviste kirikus. Otsuse juurde jäämisele aga kaasalöömine ansamblis Sela. Osalemine ansambli tegevuses oli just see, mis mu vaimulikule kasvamisele aluse pani ja mind tohutult arendas. Sest laulmise kõrval oli väga oluliseks osaks Piibli uurimine, usuliste küsimuste ja kogemuste üle arutlemine sundimatus õhkkonnas ning võimalus esitada küsimusi, kartmata "oma rumalust välja näidata".

Nii võin öelda, et minu vaimuliku mina sündimise ja kasvamise kohaks oli väikegrupp.

Uue Testamendi ajal

Nii võin öelda, et minu vaimuliku mina sündimise ja kasvamise kohaks oli väikegrupp. Minu arvates on see igati loomulik ja piibellikki. Sest kui avame Uue Testamendi ja loeme, mida Jeesuse ja apostlite tegudest kirjutatakse, siis on ilmne, et esimesed paganakristlikud kogudused sündisid väikeste gruppide osaduses kellegi kodus. Järgnevalt mõned näited: "... kui Jeesus tuli mõni päev hiljem taas Kapernauma, saadi kuulda, et ta on kodus. Ja paljud tulid kokku, nii et isegi ukse ees ei olnud enam ruumi. Ja Jeesus kõneles neile Jumala sõna (Mk 2:1, 2). Või (Ap 10:24): "Aga ülejärgmisel päeval jõudis Peetrus Kaisareasse. Korneelius ootas neid juba (oma kodus) ja oli oma sugulased ja lähemad sõbrad kokku kutsunud." Ja veel (1Kr 14:26): "Kuidas siis nüüd, vennad? kirjutab Paulus. "Kui te tulete (kodudes) kokku, siis on igaühel midagi: on laulu, on õpetust, on ilmutust, on keeleteräkimist, on nende tõlgendamist – see kõik toimugu ülesehitamiseks."

Niisiis – laul, isiklik tunnistus, pühakirja uurimine, arutlused ja tulised vaidlusedki Kristuse tõe üle oli keskkond ja õhkkond, kus Piibli keelt kasutades "kasteti teisi ja saadi ise kastetud" (viimast, st seda, kuidas grupiliikmele ilmutatud sõna või tõde tuleb kasuks kogu grupile, olen ka ise mitmel korral väikegrupitöös kogenud). Luukas kirjutab näiteks, kuidas Beroia usklikud uurisid iga päev pühakirjast, kas see, mida tuntud ja tegudelt vägev apostel Paulus neile oli rääkinud, on ikka nii (Ap 17:11). Ja Türannose koolis pidas Paulus palaval keskpäeva ajal iga päev arutlusi pühakirja üle: "See kestis kaks aastat, nii et kõik, kes Aasias elasid, nii juudid kui kreeklased, said kuulda Issanda sõna. Ja Jumal tegi iseäralikke vägevaid tegusid Pauluse käte läbi" (Ap 19:9–11).

Kokkutulnutes põles soov ise asjades selgusele jõuda. Kui aga selgus käes, oli kindlam vastata ka sõbra, naabri või muidu võõra küsimusele: miks sa oled hüljanud Rooma suured jumalad ja hakanud uskuma ristilöödud Kristust? Mis on see põhjus, et oled valmis tema pärast kannatama ja isegi surema?

Wesley ajal

Meile tuttav kogudusena kirikuhoonesse kogunemine sai tegelikult alguse hiljem; ja kui see on sajandite jooksul ka oma sisemise struktuuri poolest kristlase elu loomulikuks osaks saanud, siis on hea. Ent see ei ole ainus võimalus kokku tulla.

Vaatame tagasi metodisti kiriku algusaegadesse, John Wesley tegevusele. Tema edu ja metodistliku ärkamise saladus peitus nimelt ja just väikegruppide ehk klasside töös. Pöördunud tulid kodudes osaduseks

kokku selleks, et saada juhatust Piibli tõdede mõistmiseks ja vaimulikuks kasvamiseks, üksteise julgustamiseks ja toetamiseks. Samas ei kutsunud Wesley kunagi inimesi üles jätma maha pühapäevaseid teenistusi/missasid kirikus. Klassikokkutulekud ja jumalateenistused käisid lihtsalt käsikäes.

Teemat laiendades

Kuid tahaksin väikegrupi kasulikkust kiites teemat pisut laiendada ja küsin seepärast: milleks siis ikkagi need grupid ja klassid?

Ma mõtlen, et noores eas nii aastate kui usu poolest oli tõepoolest tore osaleda laulugrupis ja käia kodustel kogunemistel. Kuulumine kuhugi, sõpruskond ja ühised ettevõtmised aitasid usus püsida ja olid ju kõik väga toredad. Nagu ma ütlesin – ja selle tunnistuse juurde ka jään – see pani aluse mu vaimulikule kasvamisele ja Jumala paremale tundmaõppimisele. Aga alles hiljem hakkasin mõistma, mida õieti tähendab, et mina olen kristlane. Kindlasti mitte seda, et Jeesust tunnistades olen pääsenud põrgutulest ja kui olen tubli, siis saan tasuks igavese õndsa elugi ... , vaid seda, et Looja Jumal on kutsunud isiklikult mind oma riigist osa saama ja seda maailmas ka nähtavaks tegema.

Mõtleme pisut Jeesuse ütlusele Filippusele, kui see palus Tal neile Isa näidata. Jeesus vastas: "Nii kaua olen ma olnud teiega, ja sa ütled: näita meile Isa? Nii kaua aega olen ma teie juures, ja sa ei ole mind veel ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas sa siis ütled: Näita meile Isa!?" (Jh 14:8.9) Mida see tähendab? Et Jeesuse sõnades ja tegudes võisid inimesed ära tunda Jumala Isana, kes inimlastest hoolib, ja osa saada selle õnnistustest. "Sinu riik tulgu, sinu tahtmine sündigu!" Meie Isa palvest ei tähendagi muud, kui nimelt seda.

Jeesus kutsus jüngrid end järgima siis seepärast, et need tema alustatud Jumala riigi nähtavaks tegemist maailmas jätkaksid.

Jeesus kutsus jüngrid end järgima siis seepärast, et need tema alustatud Jumala riigi nähtavaks tegemist maailmas jätkaksid.

Julgen siin ja täna täiesti häbenemata ja ilma igasuguse inimliku uhkuseta tunnistada, et sellele arusaamisele jõudmine on mind viinud lähemasse osadusse Jumalaga kui varem ja mu usuelul on määratult laiem mõõde kui üksnes "mina". Varasem saamine on kasvanud ka andmiseks. Kuid tean samuti, et ilma väikegruppide osaduse, toetuse ja julgustuseta ei saaks ma seda täna öelda.

Ära siis ütle: "Oh, mis nüüd mina!", "Ei maksa nii suureline olla!" või "Selleks valib Jumal ikka andekamad inimesed!" Hoopis alusta kusagilt! Lähtudes oma kogemusest, soovitan alustada osalemisega mõnes sulle sobivas väikegrupis.

Pane ennast ja pane ka Jumal proovile, kas see ikka on nõnda, nagu me teile täna räägime.

Soovin teile rohkeid õnnistusi Jumalalt Isalt Kristuse läbi. ■

MISJON: Etioopia

Missioon – MÜTSID

Käes on kevad ja iga päev unistame, et järgmine võiks olla soojem ja mõnusam. Ööd ja hommikud on siiski veel karged ning vahel avastame alles tänaval, et oleks pidanud ikkagi paksema jope selga panema. Võib-olla vilksatab pähe mõte, et küll oleks mõnus elada Aafrikas. Tegelikkuses on aga näiteks Etioopias ööd päris külmad ja seda eriti vastsündinute jaoks.

Etiooplased sünnitavad kodus ja laste suremus on kõrge. Pole haruldane, et vastsündinu jääb ilma emast, kes sünnitusel sureb. Kuidas saada etiooplased kliinikusse, kus päästetakse nii laste kui ka emade elusid? Kliinikusse meelitavad naisi tasuta jagatavad beebitarbed: beebimüts, mähkimislina ja seep. Lisaks sünnitusabile kliinikus laps ka vaktsineeritakse, vanematele aga jagatakse teadmisi pereplaneerimise vallas.

Meie kontaktisik Etioopias, Merle Voola, on sellega seoses edastanud palve – kuduge Etioopia imikutele mütse! Paluti saata sada mütsi, hetkel oleme EMK lastetöötegijate ja EEÜÜ ehk evangeelsete tudengite abiga saanud kokku 36 mütsi. Kui tahaksid ise ühe armsa mütsi kududa või on sul armas vanaema või vanatädi, kes käsitööd naudib, siis võtke lõngakera ja vardad ning tehke üks heategu. Mütsid tuleks tuua või saata Tallinna metodisti kiriku valvelauda (Narva mnt 51, 10152).

Jeesus tuli ja suri meie pattude eest. Pühenda sina päevake ja mõned kroonid, et päästa üks või lausa mitu elu!

EGLE HOLLMAN

Lihtne mütsikudumisõpetus

Müts peaümbermõõdule 46–48 cm

Vaja läheb: *lõng Novita 7 Veljestä Moniraita ja sukavardad number 3*

Loo varrastele 112 silma ja siis koo 4 cm soonikut (1p ja 1v). Kui müts on 10 cm kõrge, hakka kahandama – 4 kahandust real ehk siis igal vardal üks. Jätka sama tegevust 12 rea ulatuses – 1 rida kahandustega, teine ilma. Seejärel kahanda igal teisel real 8 silma ehk siis igal vardal 2 kahandust. Lõpuks kahanda 3 rida järgemööda. Kui varrastele on jäänud 12 silma, koo soovi korral ringiratast väike "saba", just nii pikk, kui soovid. Otsa meisterda tutt.

Allikas: http://www.isetegija.net/it/6p/mk/tutt_kiz.html

JÕULUNOPPEID üle EMK

Fotod: MARGUS VEISVEER

Advendiajal Kaalis

2012. aasta detsembris korraldati Saaremaal Kaalis lastele esimese advendi üritus, mis sai teoks kohaliku ettevõtte koostöös Reeküla koguduse noortega.

Paarkümmend last said aktiivselt kaasa lüüa mängudes, meisterdada jõulukaarte, voolida savi ja teha paberist ketti, mis viidi välja ja pandi kuusele kaunistuseks. Lisaks õppisid lapsed selgeks draama, mida etendati hiljem liitunud külarahvale, keda kogunes kokku kolmkümmend inimest. Koos süüdati kuuseküünlad ja kuulati, mida pastoril oli öelda peatse sünnipäevalapse Jeesuse kohta. Kõige lõpuks jagati kõigile sooja teed ja kringlit. Oli hea meel näha laste silmades rõõmu ja sära, mida üheskoos veedetud aeg neile pakkus.

MERLIN RAEV
Reeküla koguduse pühapäevakooli õpetaja

Jõuluootel Tallinnas oli külas nukuteater

Pühapäeval, 23. detsembril peeti laste jõuluõhtut Tallinna koguduses, läbivaks juhtmõtteks VALGUS. Õhtu oli mõeldud mitte ainult koguduse lastele, vaid ka lastele väljapoolt kirikut – lastekeskusest Tähetorn, sõpradele-tuttavatele.

Lapsi koos vanematega kogunes õhtule üle saja kuuekümne. Jõuluõhtut juhtisid suuremad pühapäevakoolipoisid Matri Joosua ja Naatan, kes said ülesandega suurepäraselt hakkama. Laulsid valgesse riietatud pühapäevakoolilapsed Merle Hollmani juhendamisel. Saateansambli moodustasid Peeter Rahuvarm, Jaan Kont, Eliisabet Hollman ja Aivar Nurmik ning helipuldis keeras nuppe ustav abiline Uno Looris. Armsaid jõululaule lauldi üheskoos oreli saatel, mida mängis Virve Soode. Lühijutluse rääkis noortepastor Joel Aulis, kes julgustas kõiki olema latern, mille klaasid on ikka läbipaistvad ja puhtad.

Õhtule oli külla kutsutud EELK lastemisjoni nukuteater "Talleke", kes esitas jõululugu. Suur tänu Liivia Kaustelile ja kogu tiimile.

Pärast jumalateenistust sai allkorrusel maiustada Marja Peetmaa ja teiste tublide lapsevanemate kaetud imekena jõululaua ääres. Tänu kõigile, kes aitasid kaasa õhtu kordaminekuks! Tänu ka kogudusele ja sponsoritele-toetajatele: Artlinki ja Prima Partner OÜ kaasabil sai igasse jõulupakki väike taskulamp.

Olgu Sul ikka süda puhas ja põlemas, et valgus sinu sees võiks paista väljapoole – sinu koju, kooli, lasteaeda ja kõikjale, kus 2013. aastal liigud!

MERLE HOLLMAN
Tallinna koguduse pühapäevakoolitoimkond

Räpina jagas rõõmu Võruga

Kui jõulude eel laste jõuluürituse üle mõtisklesime, tärkas idee kutsuda külla Võru kogudus. Küllakutse saadetud, hakkasime tegema ettevalmistusi. Igati väljakutsuv tundus lastemisjoni Kristliku televisiooni jõuluprogramm Tõelised Jõulud.

Pastori igatsuseks oli panna laste silmad särama ja täiskasvanud rõõmustama selle üle, kui imeline on jõuluaeg koos lastega ehk koos kogu koguduseperega. Kas on võimalik liita kaks nii olulist sündmust nagu laste jõulupuu ja koguduse jõuluõhtu? Kas ikka mahume kõik ära? Kas lapsed tulevad toime? Kuidas jagada pakke nii, et kõigi vajadused saaksid rahuldatud? Kõik küsimused koos emotsioonidega said usaldatud Issanda kätte.

Ideest olid vaimustunud nii kogudus kui ka lapsed. Ja oligi see hetk käes – saal täidetud laste ja täiskasvanutega nii Võrust kui ka Räpinast.

Kõlasid programmijuhtide tervitussõnad: “Tere kõigile, kes olete kogunenud Kristliku televisiooni jõuluprogrammist osa saama ... Oleme palunud stuudiosse jõuluprogrammi avasõnu ütlema pastor Ele Paju.”

Kogu programmi jooksul esinesid meie enda lapsed lauludega, mida illustreerisid slaidid. Tõeliseks maiuspalaks kujunesid telerist tuntud reklaamid, mille sisu oli muudetud kristlikuks. Laulsime jõululaule, vaatasime nukuteatrit, kuulasime imelist tunnistust Anne elust, kus Jumal võimsalt tervendas ja tegi ime. Agnes rääkis värvide ja sümbolite abil evangeeliumi jõulukuusest ning Võru kogudus pani rahva kaasa mõtlema Kuldvillaku saate raames. Lõpuks jõudis kohale ka jõuluvana koos päkapikuga. Siirast rõõmu ja pisaraid oli nii väikeste kui ka suurte silmis. Lisaks kingitustele oli tee kingikotti leidnud ka suur kõrvits. Rõõm missugune!

Tänu Ovele, kes aitas arvutiga toime tulla, ning Kaupole, kes varustas meid tehnikaga; tänu kingituste organiseerijatele ja lastele, kelle innukus ja igatsus oli siiras. Kiitus Jumalale, kes kinnitas oma kohaloluga nii valmistudes kui kohapeal. Jõulude tõeline olemus on rikkalik ja sügav, osalemine selles ühtse koguduste perena oli midagi imelist. See oli möödunud jõulude üks võimsamaid sündmusi.

ELE PAJU

EMK Räpina koguduse pastor

Kolme targa kohvik Agapes

Oleme palju aastaid püüdnud viia jõulude tähendust lasteni, kes igapäevaselt kirikus ei käi. Selleks korraldame kolmekuningapäeva kandis, kui jõulukiire juba mööda hakkab saama, jõululõpupeo. Nii ka sel aastal.

Kui tavaliselt on peo keskpunktiks näidend, mis räägib jõulude tähtsaimast tegelasest Jeesusest, siis tänavu otsustasime pisut teisiti. Pidu algas sissejuhatuse, ühise laulu ja palvega kirikusaalis, kust suunduti gruppides teistesse ruumidesse. Olime ette valmistanud mitmeid tegevusi, kus lapsed ja lapsevanemad said koos jõulude tähendusele mõelda: kolme targa kohvikus pakuti kakaod ja suupisteid ning kontrolliti viktoriinis teadmisi jõulude kohta; lumehelbe valmistamise töötoas tuli välja, et Jumala loodud maailmas on ka värvilised lumehelbed; kolmandas toas räägiti lugu, mis pani mõtlema selle üle, et Jeesuse sünnilool on iga inimese jaoks oluline tähendus ka tänapäeval. Peo lõpus said lapsed ka kingitused, mille õpetajad-abilised sõpruskoguduse toel olid valmistanud.

Oli tore, et vanemad olid võtnud aega laste jaoks ja väiksemad lapsed olid peol koos ema ja/või isaga. Nii osaleski üritusel lisaks 45 lapsele päris palju täiskasvanuid, samal ajal kui korraldajatena lõid kaasa ka noored. Ligi 20 abilist ja õpetajat oli oma õla alla pannud, et kinkida lastele see tore päev.

KÜLLI KUUSEMAA

Pärnu koguduse pühapäevakooli juhataja

Aleks Mattias Mäekivi, Ingrid Tuberg, Karl Markus Mäekivi ja Maria Tamm.

Pühapäevakooli tegemistest Tartu Püha Luuka koguduses

JANA TAMM

Möödunud sügisest alustasime Tartu pühapäevakoolis uue programmiga "Lapse teekond".

Programmi autor Wynn McGregor on 30-aastase laste kristliku õpetamise staažiga. Sissejuhatuses ütleb ta, et oleme aastaid keskendunud eelkõige teabe edasiandmisele usu ja Jumala kohta ning sageli unustanud, et lastes on juba olemas sügav usaldus Jumala vastu. Veelgi enam – lapsed on oma usus sageli palju sügavamad ja siiramad kui täiskasvanud. Meie, täiskasvanud, peaksime aitama neil praktiseerida oma usku, kogeda suhet Jumala endaga, õpetama neid palvetama ja kuulama Issanda häält ning juhatust, mitte lihtsalt vastu võtma uusi teadmisi.

"Lapse teekond" aitabki lastel keskenduda suhtele Jumalaga, süvendada seda, kogeda Teda erinevate tegevuste ja väljendusviiside kaudu. Tunnid on üles ehitatud kirikuaastat järgides, seega liigume oma teemadega Jumala tundmaõppimise teel kogudusega ühes rütmis.

Kui hetkel on käimas seitsmest tunnist koosnev paastuaja moodul, siis eelmise mooduli teema oli "Armastuse teod". Selles osas õppisid lapsed tundma võimalusi, kuidas kristlane saab olla Jumala saadik ja abiline selles maailmas. Antud programmis on ruum jagatud kuueks nn peatuseks, kuhu lapsed saavad minna, ja igas peatuses on ülesanded, mille kaudu antud teemat käsitletakse. Ühes peatuses said lapsed teha piltidest ühise kollaaži sellest, mida saab reaalselt teha teiste abistamiseks. Teises peatuses tutvusid lapsed nelja Tartu linnas tegutseva organisatsiooniga, mis tegelevad heategevusega: Punane rist, Eesti toidupank, Tartu ülikooli kliinikumi lastefond ja Tartu kristlik noortekodu. Lugedes nende tegevuste kohta, kirjutasid lapsed üles oma head soovid

ja palved. Õpetajatena olime neid lugedes väga liigutatud ja tahame neid ka teiega jagada.

Soovid Tartu Ülikooli kliinikumi lastefondile

“Mina tahan aidata Tartu ülikooli kliinikumi lastefondi. Soovin annetada numbril 900 5025. Kui ma helistan, aitan neid 5 euroga. Mulle meeldib nende töö.”

“Ma soovin, et need pered õpiksid tundma Jumalat. See ka aitab. Soovin head nendele vabatahtlikele.”

“Soovin, et neil oleks palju raha ja Jumala õnnistust!”

Soovid Tartu kristlikule noortekodule

“Palun, et neil oleks palju seiklusi ja et nad ei muretseks oma vanemate pärast.”

Soovid Eesti toidupangale

“Ma soovin aidata neid inimesi, kellel pole süüa ja tööd.”

“Mina soovin aidata neid peresid ja inimesi, kellel on vaja süüa, riideid, kodu, perekonda jne. Jumal, palun aita neid peresid ja inimesi, et nad oleksid ikka rõõmsad.”

“Palun, et need vanemad ei jääks tööst ilma.”

Soovid Punasele ristile

“Ma soovin, et need inimesed, kes on viga saanud, ei peaks enam haiget saama.”

“Aitäh, Jumal, et lõid Punase risti! Ma tahan, et see ikka jätkaks oma tööd. Aita, et neil oleks jõudu seda tööd teha.”

***

Kolmandas peatuses said lapsed lugeda palveid ja raamatuid ning mõtiskleda loetu üle. Neljandas peatuses tutvusid aga põhjalikumalt teenimisprojektiga, milles oleme kaasosalised – Etioopia laste toetamisega tegeleva organisatsiooniga MTÜ Damota. Selles peatuses võis lugeda Damota liikmete kirju, näha meie toetust saava tüdruku Yiftu Yishaki pilti ja palvetada selle teenimistöö pärast.

Tartu laste palved töö pärast Etioopias

“Ma palun, et Jumal aitaks neid lapsi.”

“Aitäh, Jumal, et aitasid Damotal maailma paremaks teha ja lapsi aidata.”

“Ma soovin, et need inimesed, kes lapsi aitavad, oleksid teiste suhtes head.”

“Ma soovin, et see rahu oleks nendes lastes edasi.”

***

Viiendas peatuses said lapsed olla vaikselt, palvetada ja kuulata Jumala häält, see oligi “Palvepeatus”. Kuuendas peatuses tutvusid lapsed kuue Jumala lapse elu ja tööga, kes on meile kõigile innustavaks eeskujuks: John Wesley, ema Teresa, Aleksander Kuum, Martin Prikask, Marje Sink ja Endel Rang.

Igas peatuses võisid lapsed mõtiskleda ka oma osa ja võimaluste üle olla toeks ja abiks, mitmed kirjutasid palveid, mis kõlasid nende sees ja mida tahan lõpetuseks teiega jagada. Pange tähele laste palvete lihtsust ja siirust ning võtkem nendelt eeskuju.

Tartu laste palved innustavate eeskujude pärast

“Jumal, ma tänan sind kõigi nende inimeste pärast, kes on aidanud.”

“Aitäh, Jumal, John Wesley eest, et ta lõi meile metodisti kiriku.”

“Aitäh, et Endel Rang hakkas uuesti uskuma. Aitäh, et ta oli nii rõõmus ja täis Jumala rahu.”

“Aitäh Jumal, et Sa aitad läbi nende inimeste maailma. Aita, et neid inimesi tuleks veel juurde.”

“Jumal, ma tänan Sind õde Teresa eest, et ta muutis maailma paremaks.”

“Jumal, tänan Sind Martin Prikaski eest, aitäh, et Sa andsid talle usku.”

***

Olgu need palved ka meile sellel paastuajal meeldetuletuseks, et just sina ja mina oleme Jumala käed ja jalad, kes saavad minna abivajajate juurde ja neid toetada, aga ka palvetada nende eest.

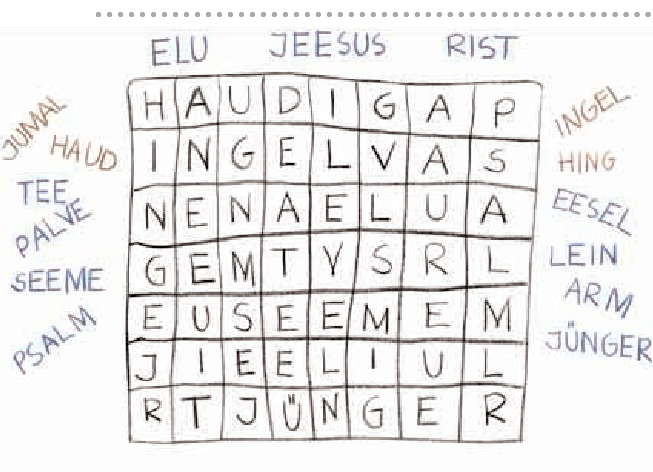
Fotod: Tartu kogudus

Eskil Tuberg, Ingrid Tuberg ja Karl Markus Mäekivi.

NUPUTAMIST

1. OTSI RUUDUSTIKUST ÜLES JA TÕMBA MAHA ÜMBER RUUDUSTIKU ASETSEVAD SÕNAD.
Ristsõna lahendus moodustub ülejäänud tähtedest ja vastab küsimusele: “MIS ON JUMALA SUURIM KINK SULLE?”

....

2. TÕMBA IGAST TULBAST MAHA PILT, MIS TULPA EI SOBI. TULBA ALLA KIRJUTA, MIS TÄHTPÄEVAGA ON TULBAS OLEVAD PILDID SEOTUD.

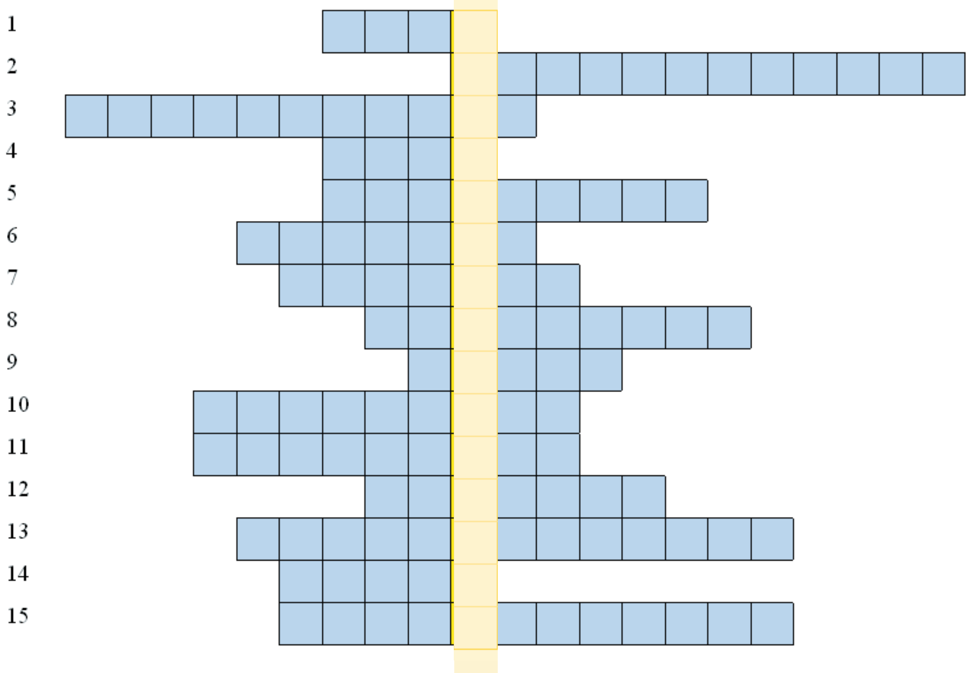
....

3. LOE HOOLIKALT LÄBI PIIBLI KIRJAKOHT – 1 Saamueli peatükid 9 ja 10 – ja lahenda ristsõna.

- Mis oli Sauli isa nimi?
- Tagasiteel Saamueli juurest kohtas Saul prohvetite salka. Kust olid prohvetid alla tulemas?
- Mitu meest oli ligikaudu Saamueli söögitoas?
- Milline Sauli elund muutus tagasiteel Jumala abiga?
- Mille võttis Saamuel, kui ta valas Saulile õli pähe?
- Milline luu koos lihaga anti Saulile?
- Mis oli nägija nimi?
- Kelle käest pidi Saul Iisraeli rahva päästma?
- Mida andsid mehed Saulile Taabori tamme juures?
- Kes olid Sauli isal kadunud?
- Mis suguharust oli Saul?
- Mille poolest torkas Saul rahva seest silma?
- Mida hüüdis rahvas, kui Saamuel Sauli kui uut kuningat esitles?
- Mille abil näitas Saamuel rahvale Mispas, kes on järgmine valitud kuningas?
- Millest veerandi viisid Saul ja ta teener Saamuelile?

LAHENDUSSÕNA
Mis on Jumalale kõige olulisem?

Meie .... talle.

Koostanud EGLE HOLLMAN

NB!!!
Saada lahendussõna(d) (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51.
Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!

ISSN 1406-2291